

245. An legendum πατρώοις?
307. Nescio an præstet δράσαντα, vid. Glossarium.
432. Homer. H. in Ven. 155. Βουλοίμην κεν ἔπειτα, γύναι **Φεικυῖα** θεοῖσι, Σῆς εὐνῆς ἐπιβὰς δῦναι δόμον αἴδος εἶσω. Musæus Her. 79. Αὐτίκα τεθναίην λεχέων ἐπιβημένος Ἴηροῦς.
440. Reponendum in textu πολυσινούς: composita a σινέω desinunt in ῆς, sicut ἀσινῆς, v. 1005.
444. Suspicio scriptum fuisse, δι' ὠτῶν δὲ σῶν τέτραινε. Scholiasta certe legerat τέτραινε.
445. βάθει conjicit Jacobsius in Anthol. Pal. p. 46.
581. Incuria dedi βλάστουσι pro βλαστοῦσι. Sed vera lectio est βλάπτουσι. Attici non dicebant in præsentī tempore βλαστέω, sed βλαστάνω, et in aoristo ἔβλαστον.
805. Forsan legendum καὶ τότε ἤδη πάλιν.
905. Imo crasis est, non autem elisio. Aristoph. Ach. 458. Ἄπελθέ νῦν μοι. ΔΙ. μή, ἀλλὰ μοι δὸς ἐν μόνον.
917. ἔκανές γ' valde displicet Hermanno in Præfat. ad Eurip. Bacch. p. xx. qui "neminem hodie fore sperat, qui, quod Porsonus edidit, ἔκανές γ' ὄν οὐ χρῆν, potius, quam aut ἔκανες τὸν οὐ χρῆν, aut ἔκανες ὄν οὐ χρῆν, reponendum censeat."
1000. Inutilem conjecturam φθείρασα deletam velim.

IN GLOSSARIO.

v. 40. Μαῖα. Mater. προσφώνησις πρὸς πρεσβῦτιν τιμητική, ἀντὶ τοῦ, ὡ τροφέ. Hesych. ubi plura dabunt interpretes. Vox Dorica est. Vid. Monk. ad Eurip. Alc. 403.

540. Corrige, Ἀμφιταρβής.

